

Nasir müəllimi tanıyırsınız mı?

Uşaqlar, söhbət görkəmlı Azərbaycan jurnalisti Nəsir Əsədulla oğlu İmanquliyevdən gedir. Yəqin ki, onun barəsində bir çoxunuzun məlumatı yoxdur. Çox təəssüf! O, elə parlaq şəxsiyyətdir ki, peşəkarlıq, təşkilatçılıq və tərbiyəcilik məktəbindən bəhərlənmək hər bir soydaşımız üçün önemlidir. Onunla 40 ildən artıq bir dövrdə ünsiyyətdə olmuş, 30 ilədək bilavasitə rəhbərliyi altında işləmişəm. Ünudulmaz xatirələrimi bu gün sizinlə bölüşmək istəyirəm.

XX əsrədə yaşayıb yaratmış İsrafil Nəzərov, Qulam Məmmədli, Əvəz Sadıq, Ağababa Rzayev, Seyfəddin Dağılı, Əmrəhə Əmrəhov... kimi nüfuzlu redaktorlar arasında Nəsir müəllim xüsusi yer tutur. Əgər desəm ki, ötən əsrin ikinci yarısında N.İmanquliyev qədər məhsuldar redaktor olmayıb, yəqin ki, mübaliğəyə yol vermərəm. O, sanki müəllim, eləcə də qəzetçi olmaq üçün doğulmuşdu. 1947-ci ildən universitetin jurnalistika şöbəsində babalarınıza dərs deyən Nəsir müəllim jurnalist kadrlar hazırlığı sahəsində böyük əmək sərf edib. Hələ 30-40-ci illərdə “Gənc İşçi”, “Yeni yol”, “Kommunist” qəzetlərində işləyərkən zəngin təcrübə toplayan N.İmanquliyevin apogeyə yüksəliş məqamı 1958-ci il yanvarın 10-dan başlanır, desəm, onu tanıyanların əksəriyyətinin fikrini ifadə etmiş olaram. Az sonra bütün respublikada məşhur olan və öz redaktorunu şöhrətləndirən “Bakı” axşam qəzeti həmin gün nəşrə başlayıb və tezliklə oxucuların qəlbinə yol tapıb.

Yaxşı yadimdadır: universitetin üçüncü kursunda oxuyurdum. Nəsir müəllim biz tələbələri də redaksiyaya cəlb etmişdi, ara-sıra yazılarımız çıxırdı. Redaktor qəzet ətrafına istedadlı qələm sahiblərini toplamışdı. Hər gün axşamüstü qəzet köşkləri qarşısında növbələr

yaranırdı. Adamlar “Bakı”nın yenica çapdan çıxan saylarını böyük həvəslə alırdılar. Qəzeti tənqid etmələri müftəxorları, dələduzları, cəmiyyətimizə yabançı ünsürləri lərzəyə salır, namuslu insanları isə vəcdə gətirirdi. Bu şöhrət önce qəzeti (beş il sonra isə eyni zamanda rus dilində çıxan “Baku” qəzeti) redaktoru Nəsir müəllimin adı, qəzetçilik və təşkilatçılıq məharəti ilə bağlı idi.

Axşam qəzətləri üçün peşəkar jurnalistlər hazırlığı redaktorun gündəlik diqqət mərkəzində idi. O, təkcə məşhur yazarları qəzet ətrafına toplamaqla kifayətlənmir, dərs dediyi tələbələr arasından da kadrlar seçirdi. 1960-ci ildə universiteti bitirərkən o, işə götürmək üçün üç nəfəri, o cümlədən məni redaksiyaya dəvət etmişdi. Redaktor cavan kadrlarla gündəlik məşğul olur, onların yazılarına qayğı ilə yanaşır, bizə peşənin sırlarını aşılayırdı. O, şöbə müdirlərinə də tapşırırdı ki, sıravi əməkdaşlarla müntəzəm məşğul olsunlar.

Bizə ata qayğısı göstərməklə bərabər, yüksək tələbkarlıqla yanaşır, qüsür və səhvlərimizi dərhal düzəldir, hər sahədə düzgün yol göstərir. Sanki biz onun doğma övladları idik. İşə can yandıran, nümunə göstərən əməkdaşları yüksək qiymətləndirir, irəli çəkir, hökumət təltiflərinə təqdim edirdi. Bu böyük insanların xeyir-duası ilə üç dəfə ali hakimiyət orqanının fəxri fərmanına, “Əməkdar mədəniyyət işçisi” fəxri adına layiq görülmüş, uzun illər redaksiyanın partiya-siyasi iş şöbəsinə və partiya təşkilatına rəhbərlik etmişəm.

Nurlu ağsaqqal uşaqları da, qocaları da çox sevirdi, istəyirdi ki, hamı yaxşı yaşasın və heç kədən yardımını əsirgəmirdi. 60-80-ci illərdə redaksiyada ehtiyacı olan bütün əməkdaşlar Nəsir müəllimin köməyi ilə mənzil alıb. O,

işçilərin xeyrində də, şərində də iştirak edirdi. Bu xeyirxah insan minlərlə cavanın peşəyə yiyələnməsinə, işə götürülməsinə kömək və dəstək verib, ədalətsizliyə, özbaşinalığa qarşı qətiyyətlə mübarizə aparıb, qəzetiñ kəsərli sözü, nüfuzu sayəsində neçə-neçə haq-sızlığın qarşısına sıpər çəkilib.

Mahir redaktor, bacarıqlı təşkilatçı, əvəzedilməz tərbiyəçi, peşəkarlıq, alim, ictimai xadim... olan N.İmanquliyevin Vətən və xalq qarşısındaki xidmətləri dəfələrlə dövlət səviyyəsində qiymətləndirilib. O, “Əməkdar mədəniyyət işçisi”, “Əməkdar jurnalist” fəxri adlarına layiq görülüb, “Qızıl qələm” mükafatı laureatıdır, “Ustad” ali jurnalistika mükafatı ilə təltif olunub. Bu yaxınlarda isə respublika prezidenti onun vaxtı ilə yaşadığı binaya xatirə lövhəsi vurulması üçün sərəncam verib. Səkkiz il önce dünyasını dəyişməsəydi, bu günlərdə 95 illik yubileyini birlikdə qeyd edəcəkdi.

Uşaqlar, gəlin bu nəcib insani birlikdə yad edib rəhmət oxuyaq və əmin edək ki, qədirbilən yetirmələri onu heç zaman unutmaya-çaqlar.

Əli Abbas
ƏLİMƏDƏTOĞLU,
əməkdar mədəniyyət işçisi